

Rada služim drugim!

Katia Blondeau, 34 let, je numerarija pomočnica v Opus Dei. Trenutno je zaposlena na Šoli za gostinstvo Dosnon, blizu kraja Soissons v Franciji.

9. Jul. 2006

Kakšno je delo numerarije pomočnice in kaj ti to pomeni?

Zame je numerarija pomočnica krščansko vzgojena oseba, ki živi v celibatu in je del Opus Dei. Na prvem mestu skrbi predvsem za druge (družina, prijatelji, stranke), saj ji

predstavljajo središče njenega dela - v mojem primeru je to gostinstvo. Na ta način služi ter spoznava Boga.

Sama si na delovnem mestu želim ustvariti čimbolj domače okolje in s tem prispevati k dobremu počutju ljudi in njihovemu ravnovesju.

Kako to v resnici izgleda? Največjo pozornost posvečam podrobnostim, na primer: lepo pogrnem mizo za kosilo ali pa posvetim svojo pozornost poslušanju drugega in njegovim potrebam. Pri tem gre predvsem za osrečevanje drugih. Sedaj delam kot tehnična svetovalka na šoli za gostinstvo Dosnon. Konkretno sem zadolžena za poslovanje in svetovanje osebam, ki se udeležujejo duhovnih obnov ter ostalih naših aktivnosti v Centru srečanj Couvrelles, blizu Šole za gostinstvo.

Kako se je na to življenjsko odločitev odzvala tvoja družina?

Dokler nisem začela obiskovati centra Opus Dei, moji starši tega niso poznali. Nato so se seveda začeli zanimati in me spraševati o tem. Počasi so spoznavali moje okolje, kjer živim, in družinsko vzdušje, ki vlada v njem. Oba sta zelo zadovoljna z mojo odločitvijo, kajti redno obiskujeta našo šolo in aktivnosti, ki jih prirejamo. Pred kratkim je celo moj oče, ki je po poklicu kuhar, pripravil gala večerjo za prijateljičin rojstni dan.

Kakšna je bila tvoja poklicna pot do sedaj?

Ko sem končala s študijem gostinstva, sem krajše obdobje delala z večjo skupino ljudi v restavraciji. Veliko sem se naučila, saj je pri delu v gostinstvu težko improvizirati. Dobra pogostitev gosta, lepi pogrinjki na mizi, stalne novosti, vse to so bili sestavni del mojega vsakdana, ampak jaz sem si želela vseeno nekaj

drugega. Hotela sem delati in služiti družini Opus Dei in tako sem začela opravljati naloge v gospodinjstvu v različnih centrih. Med drugim sem trenutno tudi profesorica gostinstva na Šoli za gospodinjstvo, kjer Opus Dei nudi učenkam, ki to želijo, krščansko izobraževanje in vzgojo. To so področja, kjer se osebno in poklicno razdajam ter pomagam drugim.

Danes je opazno povečanje zanimanja za poklice, povezane s služenjem drugim, ki so bili prej slabše cenjeni. Kako vidiš to miselno spremembo ljudi?

Zdi se mi zelo pozitivno in obenem logično. Zame je to ponovno odkritje vrednosti vsakega izmed nas in naših potreb, kot na primer biti ljubljeni. Po mojem mnenju tičijo problemi družbe v sami brezbržnosti in odnosih, ki jih imamo eden z drugim. Poklici, povezani s služenjem

drugim, pa pomagajo izboljševati družbo, v kateri živimo in jo delajo bolj človekoljubno. Zato se mi zdi logično, da vse to dobiva neko novo vrednost in je res zelo potrebna nova pridobitev za družbo.

Se ti ne zdi vaše delo pretirano v tem obdobju današnjega sveta, kjer si ljudje iščejo vse več pravic za čim manj opravljenega dela?

Vsi, ki delamo v sektorju služenja drugim in gostinstvu, dobro vemo, da to delo sploh ni običajno. Delamo, kadar drugi že počivajo, počitnice si privoščimo dosti kasneje, kot drugi, ki pri tem niso omejeni ... Sam pogled v času velikega števila gostov v restavraciji pokaže, kako hiter in zahteven ritem dela imamo. Kljub vsemu temu sem osebno zadovoljna s 35 urami dela na teden.

Najbrž imaš v času zabav in praznikov še več dela kot običajno?

Seveda. Ko se praznuje, je potrebna dosti večja pozornosti temu, kako še bolj posebno okrasiti jedi, mize, ter pri tem pokazati veliko originalnosti in iznajdljivosti. Svojemu delu želim vedno dati prijazno noto s prijetnim družinskim vzdušjem. To pokažem z različnimi detajli, ki kažejo gostu, da je resnično dobrodošel. Vendar ti niso neka dodatna obremenitev, ampak mi predstavljajo veliko veselje ob pogledu na zadovoljnega gosta.

Vse te prej omenjene komponente pa so prisotne tudi v centrih Opus Dei. Ljudje, ki tam živijo se trudijo osrečevati druge, jim pomagati, še zlasti v težkih trenutkih pri delu, zdravju in na drugih področjih. Prepričana sem, da imamo numerarije pomočnice veliko vlogo pri vsem tem, zaradi tega sem še toliko bolj motivirana, da opraviim svoje delo profesionalno in skrbno.

Se ti zdi delo v gostinstvu dobro nagrajeno?

Moja plača je primerna mojemu znanju in delu, ki ga opravljam . Ni prevelika in ne premajhna, ampak ravno pravišnja. Kot sem že omenila me je najela Šola za gostinstvo Dosnon, kjer med drugim tudi skrbim za nabavo oblek, prehrane, knjig in zabavo. Pri nabavi skušam denar vedno odgovorno porabiti. Zavedam se, da bi, tako kot mnogi v Opus Dei, lahko s preostankom marsikomu tako finančno pomagala pri socialnih, kulturnih in izobraževalnih projektih. Rada prispevam k iniciativi razvoja držav, ki so tega nujno potrebne, pa čeprav pomagam le z malenkostmi.

Kateri stavek svetega Jožefmarija ti je najbolj pri srcu? *"Naj tvoje življenje ne bo neplodno. Bodi koristen. Pusti sledi za sabo.*

*Razsvetluj z lučjo svoje vere in
ljubezni."*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/rada-sluzim-drugim/](https://opusdei.org/sl-si/article/rada-sluzim-drugim/) (11.
Apr. 2025)